

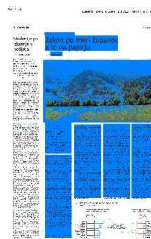
Zbirka medijskih objav OBČINA ŽIROVNICA, 07. 04. 2014

Število objav: 1
Tiskani mediji: 1
Splet: 0
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Leopold Pogačar
Občina Žirovnica
OŠ Žirovnica
Zavod za turizem in kulturo Žirovnica

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Zakon po meri županov, a le na papirju		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Dnevnik; 96000	Stran: 4	Površina: 812 cm2
1	Rubrika / Datum	V ospredju, 07. 04. 2014		
Stran v zbirki	Avtor	Knez Primož		
3	Teme	Občina Žirovnica		

Slovenija / Financiranje občin

Zakon po meri županov, a le na papirju

Primož Knez

Vlada bo na eni od prihodnjih sej sprejela spremembe zakona o financiranju občin. Z njimi se župani strinjajo, bistvenih finančnih učinkov ne prinašajo, poenostavljajo pa določene postopke. Zakonska določila o višini financiranja občin pa se v praksi ne izvajajo.

Skoraj leto dni je Virantovo notranje ministrstvo, ki je zadolženo tudi za lokalno samoupravo, usklajevalo spremembe zakona o financiranju občin. Na koncu so prišli do predloga, ki je županom všečen, ne prinaša pa prav nobenih večjih finančnih učinkov. Ob domnevi, seveda, da bi se zakonskih določil tudi držali. A se jih v praksi ne. Vsaj v delu, ki govori o višini povprečnine, ki je osnova za financiranje občin iz dohodnine, in o višini financiranja naložb, kjer je zapisano, da mora država za to nameniti šest odstotkov skupne primerne porabe občine, v praksi pa vsaj za leto in prihodnje leto temu namenja le dva odstotka. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo potrebuje za te namene letos 25,7 milijona evrov, a jih v proračunu sploh (še) ni zagotovljenih. Prav tako ne 21,5 milijona za leto 2015. »Povabila občinam za prijavo naložb zato še nismo objavili. Trenutno potekajo pogajanja z ministrstvom za finance, da zagotovimo potrebna sredstva. Ko dobimo manjkajoča sredstva, bosta javno objavljena tudi izračun razpoložljivih sredstev po občinah in povabilo za prijavo projektov,« so sporočili z gospodarskega ministrstva.

Spremembe zakona o financiranju občin so objavljene med vladnimi gradivi v obravnavi, kar pomeni, da bo vlada zakon sprejemala na eni od prihodnjih sej; prva priložnost bo že ta teden. Predlog notranjega ministrstva je, da bi se spremembe v držav-

nem zboru sprejemale po skrajšanem postopku.

Državni »dodatek« v občinski proračun

In kaj konkretno prinaša zakon, na katerega župani nimajo večjih pripomb, na finančnem ministrstvu pa se držijo za glavo? Natančneje ureja pobiranje občinskih taks in določanje povprečnine (od katere so odvisni vsi preostali prihodki občin), kar po novem ne bo več odvisno od inflacije. Ureja pa tudi postopek pridobivanja državnih sredstev za občinske naložbe. Po sedaj veljavnem zakonu morajo občine vnaprej prijaviti vsak projekt. Nato dobijo denar in – če se projekt spreminja ali celo odpove – sklepajo nove pogodbe. Zdaj naj bi bil postopek mnogo enostavnejši, država bo določila višino sofinanciranja naložb za vsako občino, ki bo ta denar uporabila po svoje. Prav na ta del sprememb imajo največ pripomb na finančnem ministrstvu, češ da tak princip ni v skladu z načrtovanjem proračuna, pač pa čisto enostavno dodatek v občinske proračune. Je pa res, da sprememba bistveno poenostavi postopke in s tem tudi niža stroške.

Župani so s spremembami zakona zadovoljni, bolj jih skrbi, kako se bo izvajal v praksi. »Povprečnino nam je že zdaj določila vlada, in tudi če nismo dali soglasja, je obveljala. Pri sofinanciranju naložb v zakonu piše, da se za to nameni šest odstotkov skupne primerne porabe, pa zdaj velja, da dobimo le dva odstotka. Bomo pa veselili, če se bo država držala tega zakona, ko enkrat ne bo več krize,« je dejal predsednik Združenja slovenskih občin in župan Pivke **Robert Smrdelj**. Podobna mnenja smo slišali tudi od drugih županov.

Sistem financiranja občin zapleten

Kot smo že večkrat pojasnili, je slovenski sistem financiranja občin sila zapleten, kar so nam v neformalnih pogovorih potrdili celo največji mojstri premetavanja števil na ministrstvu za finance. Samo za ponazoritev – formula za izračun deleža sredstev za sofinanciranje naložb za posamezno občino je dolga poldrugo vrstico

in sestavljena iz dvajsetih spremenljivk, ki so obrazložene na dveh tretjih strani zakona. Smisel formule je, da denar čim bolj pravično porazdelimo med 211 občin tako, da bodo manj razvite dobile več in bolj razvite manj.

Podobno zapleten je izračun primerne porabe občine, se pravi, koliko občina potrebuje za izvajanje svojih zakonsko določenih nalog. Ta je odvisna od povprečnine, ki jo je sicer tudi moč izračunati po uredbi, a jo na koncu enostavno določi vlada (ob soglasju, ali pa tudi ne, interesnih skupin občin). Letos znaša 536 evrov in je ključna spremenljivka v zapleteni formuli, ki upošteva celo vrsto dejavnikov, od dolžine cest do števila starejših občanov. Občine se sicer financirajo še iz drugih, lastnih virov, predvsem iz taks in nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča oziroma v prihodnje davka na nepremične. A ključna je primerna poraba, za katero je vir financiranja delež pobrane dohodnine. Ta naj bi okvirno znašal 54 odstotkov vse pobrane dohodnine. In kako država razdeli dobro milijardo tega denarja med 211 občin? Tako, da imamo letos 46 občin, v katerih njihovi občani prispevajo preveč dohodnine in gre ta presežek v »skupno malho«, iz katere potem 165 občin prejema »dodatek« k premalo pobrani dohodnini. Tako imamo nekakšne neto plačnice in neto prejemnice dohodnine, ki je glavni vir financiranja občin.

Kdo podpira koga

Občina, ki pobere daleč »preveč« dohodnine, je pričakovano Mestna občina Ljubljana, ki v svoj proračun lahko vtakne dobrih 129 milijonov evrov, medtem ko jih 112 roma v tako imenovano solidarnostno izravnavo. V to malho se sicer nateče 210 milijonov, iz nje pa med manj »bogate« občine 162 milijonov, kar pomeni, da bo svoj piskrček, če se uresniči napovedi o pobrani dohodnini, za 50 milijonov pristavila še država. No, glede na to, koliko dobijo iz solidarnostne izravnave, so najbolj nerazvite ali lepše rečeno najmanj bogate občine – Brežice, Kočevje, Ormož in Sevnica, ki vse dobijo več kot tri milijone

dohodninskega dodatka. A gre seveda za absolutne številke. Glede na število prebivalcev je najbolj bogata občina Trzin, saj vsak njen občan v

solidarnostno vrečo prispeva po 528 evrov. Sledi Ljubljana, kjer je ta številka 400 evrov. Občine, ki glede na število prebivalcev dobijo največ do-

datka, pa so Osilnica, Hodoš in Luče, prednjači pa s tisočakom dodatka na prebivalca občina Solčava. **Komentar na strani 14 »**

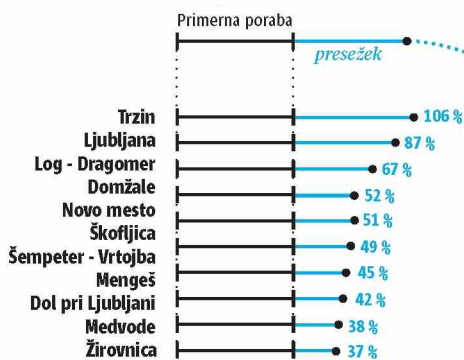

Fotografija: Tomaž Bukovec/dokumentacija Dnevnika

Razdelitev dohodnine, namenjene občinam

Podatki: Ministrstvo za finance

Občine z najvišjim deležem presežka pobrane dohodnine glede na primerno porabo

»Solidarnostni sklad«
Iz presežka pobrane dohodnine se »pomaga« občinam, ki s pobrano dohodnino ne dosegajo primerne porabe.

Občine z najvišjim deležem dodatka k pobrani dohodnini glede na primerno porabo

